

Вітерець-благовісник

Зоряна Живка

На хмарині сидів Ангел і славив Бога. Він грав на арфі та співав:

*Бог є любов,
Піклується про тебе,
Дарує знов
Тобі Він сонце й небо...*

Повз хмаринку пролітав теплий весняний Вітерець. Він дуже поспішав, тому не міг дослухати пісню до кінця, але перші два слова дуже запали йому в серце. "Бідні, бідні люди! Вони завжди сумні, змучені й заклопотані. Мабуть вони не знають, що є Господь, Який щодня дбає про них. Обов'язково слід сказати людям, що Бог є," — подумав Вітер.

Того дня, пролітаючи вулицями міста, він кожному перехожому шепотів на вухо цю добру звістку.

— Бог є!

— Ну то й що? Яка різниця? — стомлено відмахнулася пані з двома торбами, яка дуже поспішала.

— Як "то й що?"! Адже Він любить вас і піклується про все у вашому житті!.. — не вгавав Вітер, але заклопотана жіночка його вже не чула.

— Бог є! — промовив легкокрилий благовісник до молодика з цигаркою на автобусній зупинці.

— Відчепись! — і парубчина вилаявся, сідаючи в автобус.

Вулицею йшов зажурений чоловік, який болісно роздумував про щось.

— Бог є! — спробував потішити його Вітер.

— Нема, нема твого Бога! Де Він був, коли гинула моя родина? Чому на світі стільки зла? Геть!

Засмучений Вітер сів на лавці в парку та заплакав:

— Господи, чому все так виходить? Я ж хотів утішити людей, а вони навіть слухати про Тебе не хочуть! Що мені робити?

І, ніби у відповідь, долинула до нього пісня Ангела, що сидів на хмарині:

*Бог наш Отець,
І в найтемнішій ночі
До всіх сердець
Постукати Він хоче.*

Вітер хутенько витер сльози й подумав: "Спробую ще раз!"

— Бог є! — він прошепотів сивій бабусі, що сиділа поряд.

— Я знаю, — всміхнулася старенька, — Бін завжди піклується про мене.
— Бог є! — промовив Вітер до школярки, яка стрибала в "класи".
— Ага, це ж Він допоміг мені написати диктант на "відмінно"! — похвалилася мала.
— Бог є! — сказав літун до сумноокого задуманого пана, що йшов парком.
— Дякую, тепер я знаю, де шукати підтримки. Істинно, Бог може й найглибше горе просвітлити радістю.

Натхнений успіхом, Вітерець полетів благовістити далі: "Господи, який я щасливий, коли люди усміхаються!"

Наступного ранку він знову пролітав повз хмарину, на якій сидів Ангел і славив Бога:

*"Христос воскрес!" —
Лунає всюди!
Творця чудес
Прославте, люди!*

— Овва! Сьогодні Великдень! — зрадів Вітер. — Яку чудову новину я можу повідомити кожному серцю!

І він полетів, наспівуючи й собі:

*Христос воскрес!
Радіймо нині!
Хай до Небес
Хваління лине!*